

Spejdernes Magasin

Oktober 1946

Nr. 8 . 30. Aargang

DET DANSKE SPEJDERKORPS

VED LEJR- BAALET

Paa Vandreløjr i Norge

I Sommer var jeg paa en pragtfuld Lejrtur i Norge med min Kone og Datter, der begge er Ulvefødere. Vi havde vor Rygsæk hver med Sovpose, Kogegrej, og hvad der ellers hører til, samt vort Letvægts-Telt. Af den norske Fører Rolf Lykken, som mange af jer kender fra Korpslejren — han var General Thornton — havde jeg faaet en Rute opgivet i en Egn, hvor der paa Grund af det vildsomme Bjergterræn kun færdedes faa Mennesker. Og vi traf paa Turen i selve Bjergene kun to Tømmerhuggere, en Spejdertrop samt fire Vandrere.

Vi startede vor Tur fra en Sø, der hedder Spirellen, og slog vor første Lejr op ved Foden af et Vandfald, efter at vi i Dalen havde provianteret for de tre Dage, som vi regnede, det vilde tage os at komme over til næste Dal.

Dagen efter traf vi paa en norsk Spejdertrop, 1. Stabekk Trop, som laa i Lejr ved en Bjergsø. Da vi nærmede os Lejren, mødte vi Føreren paa Vej med en Patrulje for at hente Mælk, og han fortalte os, at der var to Timers Gang til Sæteren, hvor Mælken skulde hentes, og altsaa ogsaa to Timers Vandring tilbage med Mælken. Vi fortsatte til Lejren og traf den halvt uddød, for to andre Patruljer var gaaet efter Brød, og det tog 6 Timer ialt for at naa frem og tilbage. Saa i forstaar, det kræver stærke og sejle Spejdere, naar man skal ligge i Lejr i det vildsomme Terræn.

Om Aftenen samledes vi alle om Baalet, og foruden os tre var de to Tømmerfolk med som Gæster. De havde de sidste sytten Aar hugget Tømmer i dette Distrikt, og de fortalte om Bjørnene, som endnu lever der. Sidste Sommer havde de — ubevæbnede — truffet paa en gammel Hunbjørn med to Unger. I den Situation skal man blot staa helt stille, og det gjorde de. Bjørnen stod et Stykke fra dem og stirrede paa dem, mens den bevægede Hovedet fra Side til Side. Saaledes holdt den dem i Skak, til Bjørneungerne var forsvundet op ad Bjerget, hvorefter den selv luntede af. Det var nogle uhyggelige Øjeblikke, sagde Tømmerne. Heldigvis, vil jeg sige, traf vi ikke Bjørne, for vi var jo ogsaa ubevæbnede.

Inden vi forlod Lejren næste Morgen, kom de to Tømmer med nogle Laksørreder til os, som de havde fanget om Morgenen, og efter at have

takket for godt Selskab i Troppens Lejr, drog vi videre paa Vandring. I de Egne er der ikke rigtige Stier, men hist og her er Træerne mærket med et blaåt Mærke for at vise, hvilken Vej man skal gaa. Under Besættelsen er disse Mærker ikke blevet vedligeholdt, saa vi gik fejl af Retningen, og da vi gik i Skov hele Vejen, havde vi vanskeligt ved at orientere os. Men da vi kom ud af Skoven, gik det bedre, og vi tog saa Retning mod det Højfjeld, vi skulde op paa.

Vi naaede derop, men var blevet en Dag forsinket, og det var kedeligt nok af Hensyn til os og vor Proviant. Højfjeldet laa i 1200 Meters Højde; deroppe er der kun krybende Dværgbirk og Lyng. Vi havde en pragtfuld Udsigt hele Horisonten rundt og kunde i alle Retninger se Bjergkæde bag Bjergkæde. Det var en drøj Omgang at naa derop, men det var Besværet værd. Nu gjaldt det om at orientere sig meget nøje for at være sikker paa at naa Dalen den næste Dag. Min Datter var sendt op paa et mindre Højdedrag for at aftegne nogle Søer i den rette Beliggenhed for hinanden, og ved Hjælp af denne Tegning samt en stor Bjergknold kunde jeg paa vort Kort pejle mig til vor Lejrplads. Saa gik vi i Gang med Maaltidet. Vi havde kun ganske lidt Brød, men derimod noget Bacon og Leverpostej. Vi stegte vort Bacon og spiste det med Leverpostej paa; det var en noget fed Spise, men saa tog vi en Kop Te bagefter.

Næste Morgen startede vi paa et Stykke Brød og en Kop Te. Klokken halvtotte og gik saa ind over Højfjeldet. Det er jo ikke helt fladt, og derfor skal man ustandseligt pejle efter Smaasøer for ikke at miste Retningen og ende et Sted, hvor man ikke kan komme ned fra Fjeldet. Klokken tolv havde vi naaet Højdepunktet og tog et Hvil med en beskedne Frokost bestaaende af vor sidste Kiiks, een til hver, og atter en Kop Te. Og heldigvis fandt vi ned i Dalen om Aftenen klokken 9, forholdsvis sultne, men efter en herlig Tur, hvor vi fandt Efterladenskaber og Spor af Elg, samt Spor i Massevis af Lemninger. Ogsaa Tjur saa vi paa vor Vej.

Endnu en Uge gik vi i Fjeldet, men der er saa meget at fortælle derom, at det kun kan naaes ved et rigtig Lejrbaal.

Ort. Halving
Spejderchef.

Vore Gæster i Korpslejren

500 Udlændinge fra 10 forskellige Lande — foruden Sydslesvigerne

Endnu mens jeg har de store Motorers Brølen for mine Ører fra de marokkanske Spejderses Hjemrejse, begynder jeg at skrive dette lille Stykke om, hvilke Gæster, vi havde i Lejren.

Lejrens Sensation:

Marokkanerne.

Og for at begynde med dem, der rejste sidst og kom først: Marokkanerne. De udgjorde et flot Hold paa 38 Spejdere under Ledelse af J. Verot, der til daglig er Lærer i Rabat — det var derfor, han kunde dirigere deres smukke Sange saa fint. Alle mulige Nationaliteter var repræsenteret, der var rigtige, indfødte Arabere med hvide Burnus, der var Spejdere af fransk Afstamning, af engelsk, italiensk, spansk, israelitisk og østrigsk Afstamning, nu alle Marokkanere.

Da Korpslejren var forbi, blev de indkvarteret i København til den 16. August. Naar de nu endelig var kommet den lange Vej herop, vilde de ogsaa gerne se noget mere af Dan-

mark, og Turen gik da til Odense, Haderslev, Aabenraa og Ribe med Udflugter rundt i Sønderjylland, bl. a. ogsaa til Skamlingsbanken. I Dag — den 23. August — kom deres Flyvemaskiner igen efter dem for at tage dem til Paris, hvor de skal være i 4 Dage, inden Maskinerne tager dem hjem til Rabat, det er Hovedstaden i Marokko. En enkelt af dem talte Dansk, det var Freddy Nissels, en god gammel Ven af Danmark, og det var ham, der paa de marok-

Norge

Optræden, de viste. Lederen var Divisionschef E. Brostrom fra Helsingfors. Der var noget at lære. Trods Vanskeligheder med Rejsen herved kom de alligevel med 48 Spejdere. Desværre var Forbindelsen med Skib hjem til Finland saaledes, at de ikke kunde blive Slutningen over og blive indkvarteret, men maatte rejse den 3. August.

Finland

kanske Myndigheders Vegne havde arrangeret Rejsen.

48 Finner med blaa-hvide Huer.

Men var det de mest eksotiske Gæster i Lejren, havde vi ogsaa en Række særdeles velkomne Gæster fra de nordiske Lande. I husker de finske Spejdere med deres morsomme blaa-hvide Huer. Det var et fint Hold. Lagde I rigtig Mærke til, hvilken Orden, der altid var i deres Lejr, og hvilken god spejdermæssig

De 250 prægtige Nordmænd.

Det største udenlandske Hold i Lejren var Nordmændenes. 110 Spejdere var der paa det officielle Hold, der ledes af den norske Leder af Førertræningen, Rolf Lykken. Men foruden disse Spejdere var der spredt rundt i Lejren en Mængde norske Spejdere som Gæster hos deres Frændetroppe; jeg vil regne med, der var op mod 250 norske Spejdere ialt i Lejren. De var kvikke og gode Spejdere, som der blev sluttet mange Venskaber med.

Vi haaber paa flere Islændinge og Svenskere næste Gang!

Fra Island og Sverige havde

Marokko

Sverige

vi ikke ventet nogen Deltagere, men vort Hold, der var oppe i den svenske Lejr paa Gränsö, havde agiteret saa stærkt for vor Lejr, at de 5 islandske Spejdere, der deltog i Sverige, fik Lyst til at komme herved ogsaa, saa pludselig en Dag stiller de, og det var vi vældig glade for — selvom det kun var for 4 Dage, saa gik deres Skib hjem til Island igen.

Fra Skaane havde vi et Hold paa ca. 25 Spejdere, saa de svenske Farver og blaa Bluser ogsaa var repræsenteret, og det var Hans Hansen, en gammel dansk Spejder, nu i Sverige, der ledede dem. Ogsaa den svenske Forbundsinstruktør »Långa Lassot« gæstede Lejren med en Patrulje. Alle Nordens Lande var altsaa samlet i Lejren, og det var vi meget glade for.

Vore 85 Landsmænd fra Sydslesvig.

Det Gæstehold, der blev modtaget med allerstørst Hjertelighed, var nu alligevel de 85 Spejdere fra Flensborg og Slesvig.

Efter deres Udtalelser at domme, var de lykkelige over at have faaet Lov til at komme herop, og vi delte deres Lykke med dem — hvor var det dog dej-

ligt at se saa mange. At de ikke har Lov til at bære deres Spejderuniform nu efter Krigen, er jo lidt svært at forstaa, og paa Baggrund heraf forekom Synet af en sydslesvigsk Spejder i sin smukke blaa Uniform med det gule Halstørklæde os dobbelt kært.

Holdet lededes af Chefen for Dansk Spejderkorps, Sydslesvig, Hans Futtrup, en gammel Ven af DDS, og førte et stort og dygtigt Orkester med sig.

De 100 populære Englændere.

Og midt for Jamboree Pladsen laa det engelske Hold. Det var paa 50 Spejdere med Mr. J. Rivett som Leder. Der var altid Trængsel foran den engelske Lejr. Om det var derfor, de byggede en saa solid Indgangsportal med Laage, skal jeg lade usagt; men de var meget populære, og Kvarterværterne efter Lejren var kede af, at de skulde rejse allerede den 10. August. Men det var ikke de eneste engelske Spejdere. I Lyngby Divisionens Lejr fandt vi to engelske Tropper paa hver 22 Spejdere, Frændetroppe, der af Divisionens Tropper var inviteret til at deltage i Lejren.

Det faar mig til at lægge et godt Ord ind for, at I gør noget

England

Sydslesvig

ud af det med jeres Frændetrop — har I ikke en, saa skriv til Korpskontoret om det — for det er jo den helt rigtige Maade at ligge i Lejr med udenlandske Spejdere paa. Ikke at man er samlet i store Hobe, hver for sig, men blandet godt sammen i de enkelte Tropper. I kommer meget nærmere ind paa Livet af hinanden og lærer meget mere af hinanden. Tænk over det, naar I skal til at planlægge næste Aars Sommerlejr — inviter, eller tag imod de Invitationer, I eventuelt vil faa fra jeres Frændetrop.

55 ukuelige Hollændere.

Hvad tror I ikke, »Glenterne« havde ud af deres 36 Gæster fra Holland? Da det kneb med at faa dem herop, sendte de resolut en af deres gamle Spejdere ned til Holland, og han bearbejdede de rigtige Myndigheder saa længe og saa godt, at han kunde tage hele Frændetroppen med herop, endda i en hollandsk Militærlastbil. Godt gjort »Glen-ter«. Efter Lejren havde de Hollænderne indkvarteret i Nykøbing F. og havde lavet et stortilet Program for dem. Før Krigen besøgte de to Tropper ogsaa hinanden, saa det var gammelt

Venskab, der opfriskedes. Foruden denne Trop kom ogsaa, delvis uventet, men særdeles kærkomment, et officielt Hold paa 19 Spejdere under Ledelse af Tropsfører *Leonard* fra Neijmegen. Disse Spejdere blev indkvarteret efter Lejren sammen med det Hold hollandske Spejdere, der havde været i den svenske Lejr.

De 50 franske Spejdere haaber paa Genvisit i Jamboreen.

Med en særlig Vogt koblet til Nordekspressen indtil den danske Grænse kom det store franske Hold paa 50 Spejdere under Ledelse af *le Breton*, der til næste Aar vil lede al Bustransport under Jamboreen. Det var sammensat af Spejdere fra alle tre franske Korps (katolske, KFUM og »Gule«). Desværre havde de ikke kunnet faa Visum til at blive her under Indkvarteringen, saa de maatte straks i Toget den 5. August, da Lejren sluttede. Det var vældig flinke Dreng, men deres Sprog er jo lidt uforstaaeligt for de fleste af os.

De 10 Tjekoslovakker ved Totemhojen.

Den længste og besværligste Rejse havde dog det 10 Mand

Tjekoslovakiet

Frankerig

store Hold fra Tjekoslovakiet under Ledelse af deres internationale Kommissær *V. Zidlichy* haft. 6 Dage var de undervejs fra Praha til Danmark i Gods-tog gennem Tjekoslovakiet, den amerikanske og den britiske Zone i Tyskland. De var godt trætte og sultne, da de kom — og saa kom de endda 4 Dage, før de var ventet. I husker dem oppe ved Totemhojen med deres smaa Telte, det ene af dem med fast Understel, som man bruger det i Tjekoslovakiet. Det var et Hold, som vi var meget glade ved at kunne byde velkommen i Lejren.

Jeg har nu fortalt jer lidt om Gæsterne i Lejren, men foruden Holdene havde vi ogsaa den Glæde at se forskellige Spejderchefer og Spejderførere fra andre Korps her og i Udlandet i Lejren. Ja, Mr. J. Wilson, Direktøren for det internationale Bureau, der samler Alverdens Spejdere, deltog i Lejren fra den 1. til den 5. August, og I kan sikkert alle huske ham fra hans meget nøje Gennemgang af de forskellige Lejrpladser. Der var et Spisebord et Sted, jeg saa, han prøvede ved at stille sig op

og hoppe paa det. Det holdt, og glad var jeg. Fra Sverige deltog Generalsekretær i Sveriges Scoutförbund *Frithiof Dahlby* i Lejren i 3 Dage og overrakte Korpsen et smukt Minde.

Generalsekretæren for Verdens KFUM i Geneve, *Hugo Ceder-gren*, besøgte os og bragte *Hil-sen* fra den svenske Spejderchef *Greve Folke Bernadotte*, der var stærkt optaget i Geneve, saa han ikke kunde besøge os. Scoutchefen for det svenske NTO:s Scoutförbund gæstede Lejren og bragte en Indbydelse med til et Par danske Troppe til Deltagelse i NTO:s Lejr til næste Aar. Fra vore Kammerater, KFUM-Spejderne i Danmark, havde vi den Glæde at se deres Stifter *Jens Grane* og Korpssekretær *Palle Zehmgraft* hos os. Nu var de lige blevet færdige med deres Korpslejr ved Sønderborg, saa de glædede sig til at gaa rundt uden at have Ansvar for noget.

Alle I, der ikke var med i Lejren, skal ogsaa have et Indtryk af, hvad der er sket, derfor er dette Stykke blevet længere, end jeg havde tænkt mig.

Tak for i Sommer!

Kay Lauritzen,
Gæstchef.

Holland

Med $\frac{M}{Y}$ Atlantide til Afrika

Som I vil vide, er det allerede et Stykke Tid siden, at jeg vendte hjem med »Atlantides«. De to sidste Rejsebrev kommer altsaa lidt vel sent, men paa den anden Side har I Krav paa at høre om Resten af Ekspeditionen, saa — ja kort sagt, vi gaar videre i Teksten, som om intet var sket!

Red.

REJSEBREV VII

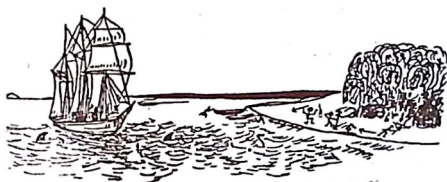
Gambia, April 1946.

Kære Ulve og Spejdere!

Den sidste Anløbsplads, jeg omtalte i forrige Rejsebrev, var Luanda i den portugisiske Koloni Angola. Da vi forlod denne By, lagdes Kursen for første Gang mod Nordvest — nu gik det atter hjemad. Snart kom vi ind i Sydøstpassatens Bælte, og med denne konstante Vind strygende ind agten for tværs plejede vi os Vej over den mægtige Guineabugt, passerede Ækvator og fik atter Solen lige oppe over Hovedet.

Uhm — hva'!!!

Friskfanget Fisk til Middag.

Ogsaa under denne Sejlads indlagde vor Skipper sig udelødig Fortjeneste. Dels fangede han med sin Harpun en pragtfuldt farvet Guldmakrel paa 106 cm. Den luskede i lang Tid rundt om Skibet, og efter flere forgæves Stød lykkedes det ham omsider at spidde den, og under meget Spjæt og Blodspøjt fik vi den om Bord. Samme Skæbne led to strømlinieformede Bonitter, en Slags Tunfisk. De er i vidunderlig Grad bygget til at skære gennem Vandet under den mindst mulige Modstand. Rygfinnen kan, naar den ikke bruges, glide ned i en Fold i Ryggen, og under Bryst- og Bugfinnerne findes Fordybninger, saaledes at disse Finner under Farten gennem Vandet gaar i Flugt med Kroppen.

Resultatløse, men spændende Delfinjagter.

Naturligvis var ogsaa Havets prægtigste Dyr, de elegante Delfiner, Genstand for vor Jagt. Men det var, lige som Neptun holdt Haanden over sine Havfruers smukke Ridedyr. Fire Gange fik Kaptajnen Ram paa en Delfin men uden paafølgende Fangst. Den ene Gang knækkede Harpunstangen, næste Gang sprængtes Linen, og de to sidste Gange — ja, dem maa jeg hellere omtale lidt nærmere.

En Dag lige før Solnedgang meldtes der Delfiner for Boven, og meget hurtigt fik Kaptajnen plantet sin Harpun godt og sikkert i Ryggen paa en af dem. Da hele Linen var løbet ud, smed vi den store, tomme Dunk ud, til hvilken Linens Tamp var fastgjort. Derpaa gik Kaptajnen og to Matroser i den lille Jolle og naaede hurtigt hen og fik fat i Tønden. I en halv Times Tid laa de nu og legede med Delfinen for at trætte den, halede ind, slækkede ud osv. Da det imidlertid efterhaanden var blevet næsten helt mørkt, turde Kaptajnen ikke blive ved af Frygt for at komme for langt bort fra Skibet men saa sig nødsaget til at hale ind paa et Tidspunkt, da der endnu var godt med Liv i Kalorius. Resultatet var givet paa Forhaand: Harpunen sled sig løs, og Delfinen svømmede frelst bort, og det kan heldigvis anses for sikkert, at Saaret i Siden vil læges, saa den slipper med Forskrækkelsen! I Buldermørke blev de tre slukerede Hvalfangere taget om Bord, og vi fortsatte den afbrudte Rejse.

Men næste Gang skulde vi være endnu nærmere ved. Denne Gang dukkede Delfinerne op midt paa Eftermiddagen, og efter et af Skipperens sædvanlige Mesterkast er der Bid, og det

Afrika kalder —

samme gentager sig: I fantastisk Fart stikker den ramte Delfin af med Harpun, Line og Dunk, mens dens Kammerater af Ophidselse og Medfølelse — maa man antage — springer helt op over Vandet. Denne Gang tager en af os med ud med Jollen for at forsøge at ramme den med nogle Riffelkugler fra vor tyske Mauser og saaledes hurtigt gøre Ende paa Jagten.

Snart er der Hold paa Linen, og Kaptajnen haler forsigtigt ind. Da Delfinen er paa ca. 30 m Afstand, falder det første Skud i det Øjeblik, den dukker op for at faa Luft. Det gaar imidlertid for højt som Følge af, at Dyret kun lige dukker op og er væk igen med det samme, saaledes at den i de følgende Skud maa rammes nede under Vandoverfladen, efter at Neddykningen er paabegyndt; det er nemlig nemmere sagt end gjort, men det lykkedes da.

Da den sidste Kugle træffer den, kaster den sig saa voldsomt rundt i Vandet, at Harpunen slider sig løs, saa vi altsaa nu er uden direkte Forbindelse med den. At dømme efter de talrige Bobler og det meget Blod, der farver Vandet, maa den nu være dødeligt ramt, men forestil jer vores umaadelige Ærgrelse, da vi i vor Afmægtighed ser den dukke op kun 3 m fra Jollen, give et langt og altopgivende Snøft fra sig og saa atter forsvinde, inden det var muligt for os at naa derhen og faa en Løkke om Kroppen paa den.

Det var imidlertid for risikabelt at blive liggende der længere, da en Tordenbyge var i meget hurtigt Fremmarch, hvorfor vi hurtigst muligt blev taget om Bord igen. Det er dog tvivlsomt, om vi havde faaet den, selv om denne Byge ikke var kommet, idet Delfiner straks synker til Bunds, naar de dør, men der skulde have været gode Chancer for at have faaet en af de andre, der stadig havde holdt sig nær Skibet, indtil Bygen trak op. Det var kreperligt, men hvad, vi maa trøste os med, at vi tidligere har fanget en Delfin, til og med en sjælden Art.

faaet overrakt The Gilt Cross, Guldmedaljen, for at have svømmet ud paa et Sted med stærk Strøm og bjerget en Kvinde i Land og bagefter bragt hende til Live med kunstigt Aandedræt, hvilket viser, at ogsaa herude er Spejdernes beredthed, naar det gælder.

Med spændte Forventninger klædte jeg mig den følgende Dag i min kære Uniform og gik til Spejdermøde. Da hele Troppen var ankommet, fortalte jeg dem, efter at de var blevet fotograferet, om Spejderbevægelsen i Europa og specielt i Danmark under og efter Krigen, ligesom jeg havde gjort i Lagos.

Et stort Spejderopbud.

Derefter marcherede vi alle ud til Byens største Skole, hvor der var forsamlet en Masse andre Spejdere, Røvere og Pigespejdere i blaa Uniformer samt endelig en Masse Ulveunger. Jeg fortalte vistnok i Rej-

(Fortsættes Side 159)

Spejdere, Ulveunger og Pigespejdere i Freetown

Atter i Forbindelse med Freetowns Spejdere.

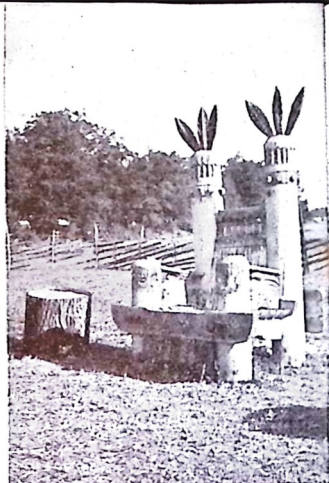
Efter kun 15 Dages Sejlads kunde vi kaste Anker paa Freetown Red, nu var vi atter tilbage i den By, hvor vi første Gang satte Foden paa Afrikas Jord. Min første Tur op i Byen gjaldt en af de Spejdere, som jeg havde mødt, da jeg var her 3½ Maaned tidligere. Denne Spejder hedder David Fraser og er Troppesfører for 1. Freetown Tropp, og vi aftalte, at jeg skulde mødes med hans Tropp Dagen efter. Han har forresten fornylig ved en stor Parade af selveste Guvernøren

Långa
Lassots
Lejrplads

Jeg var med paa GRÄNSÖ

En dansk Patruljeførers Beretning
om den store svenske Korpslejr

Folke
Bernadottes
Hovdingesæde

Endelig oprandt Dagen, som vi saa længe havde set hen imod. De foregaaende Dage havde været som Aar, men nu stod Afrejsen for Døren, nu skulde Starten til den store, svenske Korpslejr — Gränsö-Lejren — foregaa.

Onsdag den 10. Juli Kl. 10,30 marcherede vi gennem Viborgs Gader til Torvet, og efter her at have hørt Tropsraadsformandens Afskedstale, endrede vi den røde Rutebil, der i Løbet af godt tre Timer, som gik med at synge og fortælle Historier, førte os til Grenaa. Selv om nogle af os blev »lidt« sogyge, naaede vi da Hundested, og grønne i Hovederne fortsatte vi til København.

Torsdag Aften var vi alle samlet til Afskedsparade. Det danske Hold lededes af DC Peder Bukkehave, DDS og DC Kaj Hansen fra KFUM-Spejderne. Det bestod af Falkonertroppen, Frederiksberg, Poul Asmussens Trop, Lyngby (med et aldeles fortrinligt Orkester), Glensterne, Nykøbing F., Skovmænd fra Brønshøj Div., 1. Viborg samt 4. Frederiksberg og Hørsholm Trop fra KFUM-Spejderne.

Sammen med 30 Hollændere og 170 Englændere gik vi om Bord i Malmøbaaden og satte Kursen mod Sverige.

Efter en god Tur ankom vi til Malmø, og her blev vi modtaget af en stor Menneskemængde. Passene var hurtigt i Orden, og saa marcherede vi ca. 3 km gennem Malmø Gader med straalende Neonlys, til en Skole, hvor vi sov i Gymnastiksalene, der har Ord for at have Sveriges haardeste Gulve.

Fredag Morgen vaagnede vi lidt stive; men vi blev straks frisket op i et koldt Brusebad, og derefter serverede svenske Spejdere Te for os. Saa havde vi to Timer til at kigge paa Byens Herligheder (det var en Velsignelse at glide i en Bananskal igen). Kl. 10,30 marcherede vi til Banegaarden, der selvfølgelig laa i den anden Ende af Byen. Efter en meget smuk Tur naaede vi Lejren langt ud paa Aftenen.

Vi marcherede straks til den danske Stabs Lejrplads Nr. 58, hvor Troppene fordeltes til deres egne Pladser; men kun for at opdage, at der intet Materiel var kommet. Kl. 1 bestemte Heerfordt, vores Tropsfører, at vi skulde bivakere i en nærliggende Egeskov, og der laa vi saa med vore Regnfrakker som Underlag.

Lørdag Formiddag kom Materiellet, og vi gik i Gang med at indrette vores dejlige store Lejrplads Nr. 62, ca. 15×30 m, saa der var god Plads til Troppens 13 Telte, og dens Belliggenhed ved Siden af den svenske Distriktschefs Lejr og den danske Stab gjorde ikke Pladsen ringere.

Aabningshøjtideligheden fandt Sted Søndag den 14. Kl. 13,30 paa Pampas. Først blev der holdt en kort Andagt, og efter at en kæmpemæssig Faneborg paa flere Hundrede Faner var ført ind paa Pladsen, og Lejrens 20 Flag var blevet hejst, tog Grev Folke Bernadotte, den svenske Spejderchef, Ordet og bød os alle Velkommen. Der var Deltagere fra Sverige, Norge, Finland, Danmark, Island, England, Frankrig, Schweiz, Holland, Belgien, Polen og Tjsekoslovakiet. Og da Scoutchefen erklærede Lejren for aabnet, fløj et mægtigt Bundt kulørte Balloner med Gränsö-plakaten til Vejrs og forsvandt i det fjerne.

Hele Lejren var inddelt i Byalag, ialt godt 500, og Tropsførerne hed Byhovdinge. Gränsö er en Ø, der ligger i den svenske Skærgaard. Langs Kysterne gik to Lejrgader: Silverstraaket og Pionerstraaket, imellem disse to Gader og omtrent midt paa Øen laa Pampas, Samlingspladsen, og her laa Telefon- og Telegrafkontoret camoufleret som en Hostak, Posthus, Depot, Bank, Barber, Informationsbureau, Udkigstaarn, og Jippo's Godis, den uundværlige Lejrbod, der solgte Is, Kaffe, Sodavand, Chokolade, Frugt og meget andet; og endelig Bernadottes Raadplads, hvor hans Tipi og et udskaar et Højsæde stod; bag Raadpladsen laa Stabens Lejrplads. Ved

Gränsö ligger i den skønne, svenske Skærgaard

Silverstraaket laa Sygehuset og Brand- og Politivagten, Havnen og Sjungande Dalen, hvor Lejrbaalene afholdtes. Ved Pionerstraaket og dettes Forlængelse Trapperstien laa Lejrhotellet, Sitting Bull's Lejr med en stor Tipi og store Raadspladsen med en kæmpemæssig Totempæl, formet som en Tomahawk, og foran var der en Træblok, hvori der blev hugget en Tomahawk for hver Dag, og her boede Lejrbaalslederen Långa Lassot. Et Par Hundrede Meter fra store Raadspladsen laa store og lille Plasket, i et herligt Terræn med Klipper og Skær, her badede vi, naar vi havde god Tid, for Turen fra vores Lejr og herud tog ca. ½ Time.

Oplevelserne var mange. Det bedste af det hele var nok Lejrbaalene for hele Lejren; de afholdtes i Sjungande Dalen. Her var bygget en meget stor Scene, der kunde belyses af Projektorer i alle Regnbuens Farver; paa en Træbygning bag ved Scenen stod en stor Totempæl, hvis Øjne og Mund var selvlvsende, det saa meget flot ud. Vi sad i Græsset, og Bernadotte og hans Stab havde en særlig Plads i Midten. I et Kvarter før Baalet blev tændt, led der en monoton Dundren fra to store Tam-Tam'er. Naar Baalet var tændt, ankom Bernadotte, een Gang i en stor Prærievogn sammen med Pris Gustaf Adolf, der var Lejrens Protektor, en anden Gang blev han baa-ret i en Baad af Spejdere, udklædt som Sorovere, fordi han havde forstuvet Foden, og om Lørdagen kom han ridende i et pragtfuldt Indianerskrud.

Saa traadte Långa Lassot frem til Mikrofonen; han var som omtalt Lejrbaalsleder og meget afholdt af Landspejdere. Sospedjernes Afgud hed Nækken; en Aften var der en stor Kamp mellem Långa Lassot og Nækken; de sad skræven paa en Bjælke, under hvilken der var et Bjerg af Dynner, og de skulde saa ved Hjælp af to Sække slaa hinanden ned; Kampen endte uafgjort 3—3. Efter hver Omgang torrede Nækken sig over hele Kroppen med en Stump Tang, og hele Kampen foregik under en øredøvende Jubel. Der var ogsaa Optræden af de forskellige Nationer: Fransk-mændene spillede en Sketch, der blev oversat til Svensk; Skotterne, der i Skorter, opførte en Dans til Sækkepipemusik; Polakkerne sang, og Czekoslovakkerne lavede en knippelgod Parodi paa den czechoslovakiske Radios Udsendelser; og endelig lavede vi Danske et mægtigt Indianer-show med ca. 150 Deltagere. Det foregik Kl. 22

i Mørke ved Projektorlys og gjorde ogsaa stor Lykke.

De øvrige Aftener var det danske Hold spredt ud over hele Lejren, da der altid var Rift om at faa udenlandske Spejdere med til de enkelte Smaalejrbaal. En Aften havde vi til Troppens eget Lejrbaal inviteret vores Frændretrop, Vasa-Troppen fra Göteborg og nogle Nordmand.

En Dag havde vi paa vores Lejrplads Besøg af Bernadotte himself; han fik af Hærførdt overrakt en Viborg Mønt og gik derefter rundt og trykkede hver enkelt i Haanden, hvilket resulterede i, at de fleste undlod at vaske venstre Haand et Par Dage. En anden Dag kom Spejderprinsen paa Besøg; han kørte rundt i Lejren i en Jeep og var i 1½ Dag paa Bernadottes Raadsplads, hvor han boede.

Fredag den 19. hed Västervikdagen. Om Eftermiddagen var der nemlig Underholdning for hele Lejren i Västervik, og der blev bl. a. afholdt en Fodboldkamp, Byraadet mod Lejrens Ledelse. Bernadotte stod i Maal og Prins Gustaf Adolf var ogsaa med paa Lejrholdet. Resultatet blev 3—0 til Lejren.

Der var selvfølgelig mange Flyvere over Lejren, og særlige Gæster kunde faa en Tur i en Vandflyvemaskine, der kredede over Lejren, og som startede og landede paa Bugten ud for Västervik. Der blev ogsaa afholdt en Masse Receptioner for de ledende fra de forskellige Lande; Danskernes Reception blev afholdt paa Danmarkspladsen, hvor der blev serveret Pandekager med Ananas, medens de danske Troppe lavede Opvisning paa Pladsen ved Siden af. Blandt Gæsterne var Bernadotte, Wilson, Ove Holm, Kolthoff Nielsen fra KFUM-Spejderne, den norske og den franske Spejderchef og desuden Lederne af de udenlandske Repræsentationshold.

Søndag den 21. gik vi saa i Gang med at bryde Lejren, og i Løbet af Eftermiddagen forsvandt Lejrarbejder og Telte som Dug for Solen, der for Resten slet ikke var fremme, idet det truede med Regn; alt Materiel skulde af Sted Mandag Morgen Kl. 8. Om Natten sov vi i forskellige Tipier bl. a. Bernadottes og Sitting Bull's. Mandag Formiddag marcherede vi saa til Västervik, og Kl. 11,30 sagde vi Farvel til Byen og til Bernadotte, der stod paa Perronen, da vi kørte. — Turen gennem Sverige gik godt, og vi naaede

(Fortsættes Side 156)

Kæmpemæssige Stykker Knækbrød udgjorde en ikke ringe Del af Torkosten

Kolthoff, Bernadotte, den franske Spejderchef, Ove Holm, Wilson m. fl. paa Besøg i vor Lejr.

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

»Høflighed koster ingen Penge,« siger et gammelt Ord. Men naar man ser paa, hvordan Folk opfører sig overfor hinanden, skulde man næsten tro, at det var en meget kostbar Vare, som kun meget faa havde Raad til at bruge. Tænk bare paa de Kampe, der staar, hvis man skal med Tog eller Sporvogne. Eller tænk paa, hvor sjældent man ser, at nogen rejser sig op i et Tog eller en Sporvogn, naar der kommer et ældre Menneske eller en Mor med et Barn paa Armen. Nej, man bliver siddende, for »man har jo betalt sin Billet ligesaavel som de«, eller »et Barn kan vel ogsaa have Lov til at være træt«. Og det kan et Barn selvfølgelig være, men det ser nu trods alt godt ud, naar Børn viser lidt Høflighed mod ældre Mennesker eller overfor andre, der trænger til lidt Hjælp.

Men hvordan er det nu med os Spejdere og Ulveunger? Er vi altid saa pæne, som vi skulde være overfor andre og overfor andre Spejdere og Ulveunger? Ja, lad os se lidt paa en saa lille Ting som denne: Hilser vi paa hinanden, naar vi mødes? Det er den mindste Form for Høflighed, vi kan vise hinanden. Og skal vi svare ærligt, maa vi desværre vist sige Nej. Det hænder meget sjældent, naar jeg færdes i Uniform, at de Spejdere og Ulveunger, jeg møder, hilser paa mig, og det er ganske forkert. Alle Spejdere og Ulveunger er Kammerater, og saa er det ganske ligegyldigt, om deres Uniform er blaa, grøn eller gul; sine Kammerater plejer man dog at hilse paa. Skal vi ikke vedtage nu med det samme, at naar vi møder en anden Spejder eller Ulveunge, saa hilser vi paa ham eller hende. Vi vil jo allesammen gerne have Ord for at være høflige, men naar vi ikke er det paa dette lille Punkt, hvad saa med de mange andre Punkter?

Altsaa: Fremtidig en Hilsen og et Smil til alle andre Spejdere og Ulveunger.

God Jagt
Baloo.

Holger Schou
Sct. Jacob

Jørgen Rude
S. Odense

Henri Gelsshirt
Frederiksværk

Ellif Jensen
4. Godthaab

Henning Petersen
Holger Danske

Poul Steffenauer
Skipper Clement

Carl Petersen
Vedels Egne

John Jensen
1. Godthaab

Jes Forchhammer
Sct. Jacob

Jørgen Petersen
Hjalte Flok

Et lille Brev fra Vedbæk-Ulvenes Sommerlejr

Til Spejdernes Magasin!

I kan tro, vi har det sjovt. Vi kørte herop til Stenslettegaard i Nøddebo paa en stor Tørvevogn. Vi bor i Laden, og vi vasker os udenfor. Hver Bande har to Vandfade paa en Kartoffelkasse. Der er to »Trinere« ved Siden af Hønsengaarden.

Køkkenteltet staar ved Siden af Laden, og vi har to Køgebaal ved Bygmarken. Bondemanden var borte paa Besøg, og da Solen gik ned i en Sæk, var vi bange for, at det skulde blive Regn, og saa begyndte vi at sætte Byggen sammen i Høve, 12 eller 14 Neg i hver. I kan tro, Hr. Kristiansen blev glad. Næste Formiddag gjorde vi Marken færdig. Vi har baaret Brænde sammen, og nu er vi nyttige Medlemmer af Samfundet, ligesom »Millionserdrengene«, som vi faar læst op af i Middagspausen.

Der er kun en Dør ind til Stalden, hvor Tyren staar; den laver Spektakel hele Natten. Lille Mis sover hos os om Natten. Da vi var paa Nat- tur for at se Fyrsværkeriet paa den anden Side af Søen, stod vi helt stille for at høre Fuglene og se hvor kønt det var, og saa opdagede vi nogle Kirsebærtyve og forskrækkede dem.

I Søndags var Far og Mor her, der havde vi Turnering. Vi driver Sport og har fejret Fødsels- dage. Vi faar dejlig Mad af en gammel Pige- spejder. I Dag sejlede vi til Fredensborg og saa Slottet. I Morgen skal vi til Lejrbaal i Præste- gaarden, og vi hørte Præsten tale i Kirken i Søn- dags, han er gammel Spejder. Nu har vi kun to Dage igen.

Med Ulvehilsen

Nils Velle (9 Aar).

12 x 12 = 144

Duelighedstegn!

Her ser I 12 dygtige Ulveunger, der har taget alle 12 Duelighedstegn.

Antallet af Ulve, der opnaar at faa alle Due- lighedstegnene, er i stadig Stigning — efter- haanden er mange Ulve blevet klar over, at ved ihærdigt Arbejde kan det lykkes at tage dem alle 12.

Ved Udgangen af dette Aar hører vi op med at bringe flere Billeder her i Magasinet, saa hvis du er færdig med alle 12 Duelighedstegn, maa vi have dit Billede senest den 20. Oktober, for at du kan naa at komme med i December- nummeret.

Gorm Glæsel og Per Glæsel
Geel's Flok

Hyldest til en By...

*Jeg mindes en By af hvide Telte,
en By af en særlig Egenart,
et Demokrati, som ingen kan vælte,
et skyggefuldt Sted, hvor man havde det rart —
ikke sandt, Kammerat*

*Du Ermelund, du var Byernes By,
thi du blev styret af stærke Kræfter,
hvor Vennernes Kreds gav os alle Ly,
du var Freden, vi længtes efter —
ja, længtes efter*

*Fra langt mod Syd til højt mod Nord
dens Indbyggerskare var stævnet, —
og hver en Gut var straks dus med sin Bror,
og det uden Ord blev nævnet —
har du det evnet?*

*Jeg mindes en By med Nationernes Flag
og et Sprogenes Samlingsmærke.
Dit Baal har brændt for en fælles Sag,
en Sag, der gør, vi bli'r stærke.
Vi er stærke*

Niels Find.

Gränsö-Lejren (fortsat)

Malmö Kl. godt 22. Her blev vi rangeret rundt en Times Tid, til vi endte ved Frihavnen, hvor vi ved Hjælp af nogle Træplader indrettede Vogne, saa vi kunde overnatte i dem.

Tirsdag Morgen blev vi vækket Kl. 6, og med »Malmøhus« vendte vi tilbage til Danmark.

Saadan forløb de begivenhedsrige Dage deroppe paa Gränsö, og meget har jeg maattet udelade. Det, der maaske var det allerbedste, har jeg slet ikke faaet omtalt, nemlig Oplevelsen ved at være i et fremmed Land, den fremmedartede Naturskønhed og Samværet med Spejderkammerater fra andre Lande, der resulterede i mange nye Venskaber. Vi fik Oplevelser og Indtryk, som vist ingen Spejder, der fik Lov at deltage, nogensinde vil glemme.

Bent Rørsted,
PF, 1. Viborg Trop.

Nu er du vel sikker paa —

— at det af Patruljens Materiel, der eventuelt gemmes hen for Vinteren, er i Orden?

— at Teltet er eftersat og repareret, hvis det skulde have en Brist: En lille Flænge, en manglende Hægte eller Bændel, en Bardun, der ikke er der?

— at det (Teltet) er godt gennemtørret og bliver anbragt paa et absolut tørt Sted, hvor det ikke kan blive jordslaaet eller mørne?

— at Gryderne og Panden er skuret ud- og indvendigt, og at hver Gryde har sit private Hylster?

— Slevne og andre Køkkengrej er lagt rene ned i rene Hylstre?

— at Patruljen nødvendigvis behøver at gaa i Hi nu? Der findes ogsaa i dette Land gæve Patruljer, der holder Lejr sæson hele Aaret!

Paa Patruljetur med Stifinderpatruljen

Torsdag Middag. Klokken er 13. Patruljens Medlemmer kommer myldrende, glade og veloplagte, al Bagage spændes paa Kærren, og vi er klar til Afgang.

Vi traver ud af Byen mod Øst og følger Landevejen mod Struer 5 km og drejer mod Nord ad en Sidevej mod Nissum Bredning. Efter at have fundet en ideel Lejrplads i en Dal bevokset med Krat, rejser vi Teltet ved Hjælp af en medbragt Kran og indretter Lejrpladsen. Klokken er nu 16, og vi starter ud i Terrænet for at orientere os og kommer til en Lerskrænt, der fører ned til Fjorden, hvor vi alle synker i til Knæene og trækker os tilbage i vild Forvirring. Efter en Tids Søgning finder vi et Sted, hvor Skrænten er kratbevokset helt ned til Stranden. Her laver vi en Konkurrence om, hvem der kommer først op. »Nussen« klarede den i fin Stil og blev Nr. 1. Oven for Skrænten var der en Lysning. Et Stykke inde i Krattet opdagede vi en Fjerdusk og faldt straks ned og gik krybende til Angreb paa den fjerprydede Fjende med »fældede Bøsser«. Lidt efter hørte vi et Brøl fra »Vabbe« og rejste os alle og styrtede frem i den Tro, at han var blevet overfaldet. Et lille Stykke inde fandt vi ham med samt vor Fjende, der viste sig at være en Mælkeunge, der var fjerprydet. Brølet stammede fra et Latterudbrud fra »Vabbe«. Slukerede lu-

skede vi hjem mod Lejrpladsen og fik et større Chok, da vi opdagede, at Lejrpladsen var tom. Det viste sig hurtigt, at det var en forkert Plads, der lignede vor paa en Prik. Vi ankom til den rigtige Lejrplads Kl. 18,30, trætte og sultne, og gik i Gang med Madlavningen, der bestod af tørre Klemmer. — Efter endt Maaltid samlede vi Brænde til Lejrbaalet. Efter dette serveredes der en Æggesnaps. Kl. 22 gik vi til Køjs.

Den næste Morgen stod vi op ved Hanegal, gjorde Teltet i Stand og ryddede op paa Pladsen; saa gik vi over til praktisk Spejderarbejde, som bestod i Signaler og Kast med Redningsreb m. m. — Klokken er nu 10,30, og vi gaar i Gang med Middagsmaden, der bestaar af Bayerske Pølser med Kartoffelsalat og Hyldebærssuppe. — Midt i Middagsmaden faar vi Besøg af »Vabbe«s Forældre, der roste Maden. Efter Maaltidet lavede vi en gevaldig Tævekamp og havnede tilsidst alle Mand i en Aa. Efter at have tørret vort Tøj, brød vi Lejren og begav os hjemad. Vi naaede hjem Kl. 17,30 trætte og udasede, men med en god Tur bag os.

Jorn Meedom,
PF.

Fra Korpslejrens Hovedgade — Totemallé

GAMLE RAVN fortæller

om Drilbor...

Naar man gaar i et Museum og ser paa de Nytte- og Prydgenstande, som primitive Folkeslag har fremstillet, forundres man Gang paa Gang over, at det har været disse Mennesker muligt at frembringe saa beundringsværdige Genstande med de ufuldkomne Hjælpemidler, som stod til deres Raadighed.

Det er derfor uhyre interessant at studere disse Folkeslags Arbejdsredskaber, og Studiet bliver ikke mindre morsomt derved, at man i de forskellige Redskaber finder Principper som den Dag i Dag er i Anvendelse i moderne Arbejdsredskaber.

Dette er f. Eks. Tilfældet med Drilboret, som ogsaa i Dag anvendes af bl. a. Guld- og Solvsmede.

Princippet i Drilboret er, at en ganske simpel og lidt anstrengende Haandbevægelse omsættes til en hurtigt snurrende Bevægelse.

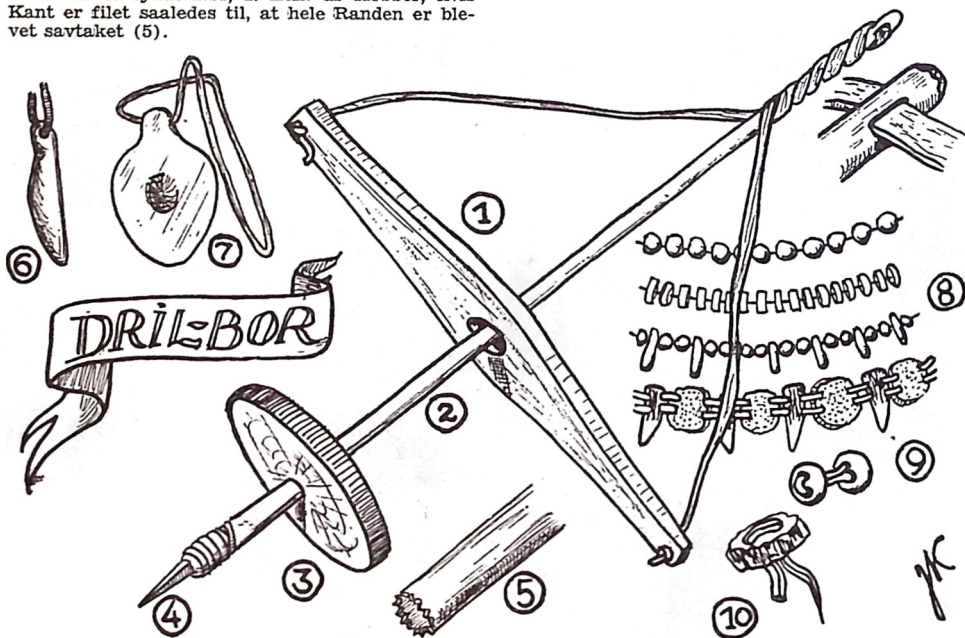
Se paa Tegningen. Nr. 1 kalder vi *Hammelen*, idet Trækket begynder her. 2 er *Borestangen*, 3 *Svinghjulet* og 4 er selve *Boret*. Borestangen er stukket igennem et Hul midt paa Hammelen. Fra Hammelens ene Ende gaar en Snøre op gennem Enden af Borestangen og ned til Hammelens anden Ende. Svinghjulet er en Skive, som er savet af en tyk Gren el. en tynd Træstamme. Boret er et tyndt Rør, f. Eks. af Kobber, hvis Kant er filet saaledes til, at hele Randen er blevet savtaket (5).

Med dette Bor kan du bore Huller i haarde Genstande som Ben, Sten og Metal.

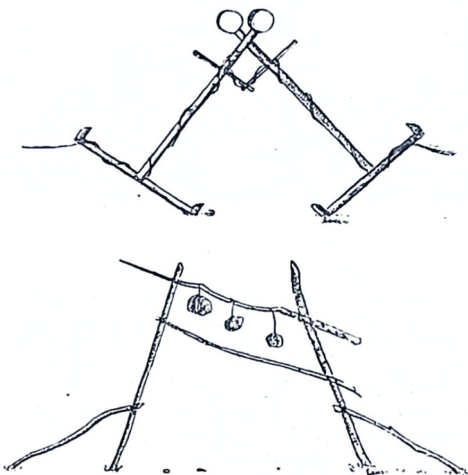
Paa Numrene 6, 7 og 8 ser du forskellige Eksempler paa Fremstilling af indianske Halskæder. Sav en Hjortetak i Skiver paa ca. $\frac{1}{2}$ cm's Tykkelse og bor Huller i Kanten som vist paa Tegningerne Nr. 8 og 10. Sav Enderne af Takkerne og bor Huller heri. Saml saa hele Kæden med Lædersnører.

Skal du bore i en smuk lille Sten, lav saa en Fordybning i en lille Træplade, læg Stenen ned i Fordybningen og hæld smeltet Voks eller Stearin ned omkring Stenen. Paa denne Maade har du meget mere Hold paa Stenen og undgaar at bore Huller i Fingrene. Hvis du borer Huller i 4 Stene, som du synes er smukke — du kan finde Masser af den Slags ved Stranden — kan du lave dig et Par Manchetknapper. Et Hul i hver Sten — træk en kort Lædersnøre gennem Stenene to og to, og slaar en Knude for Enderne og hejsa — der har du et Par Manchetknapper.

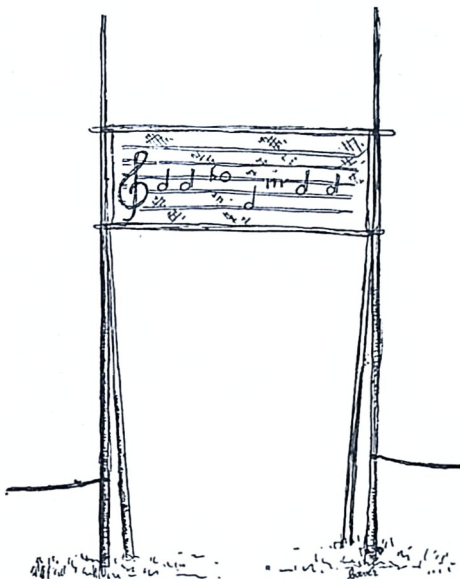
Selve Boringen foregaar ved, at du placerer Boret paa det Sted, hvor du vil have, at Hullet skal være, og rejser Borestangen i lodret Stilling. Sæt Svinghjulet i Gang. Derved vikles Snoren om Borestangen, og Hammelen løfter sig. Nu trykker du ned paa Hammelen, og Trykket vil faa Sno-

Kan du hjælpe mig?

En Dag i Korpslejren bad jeg en af Magasinet's Tegnere om at tegne tre fikse Portaler til Bladet. Men tænke sig, da han kom tilbage med Resultatet, kunde han ikke huske, hvilke Troppe det var, der havde lavet dem! Da jeg havde meget travlt paa det Tidspunkt, naaede jeg ikke at komme ud og se efter, men jeg stoler ærlig talt paa, at du har brugt dine Øjne saa godt, at du nu kan hjælpe mig til Rette. Skriv til mig inden

25. Oktober og fortæl mig Navnet paa de tre Troppe, og som Tak for Hjælpen sender jeg

Billedserier med de otte bedste Fotografier fra Lejren

til de tre heldigste af mine Hjælpere.

Red.

ren til at vikle sig ud igen og derved dreje Borestangen tilbage. Pas paa ikke at blive ved med at trykke, thi nu skal Svinghjulets snurrende Bevægelse faa Stangen til at fortsætte med at løbe rundt og vikle Snøren op i den modsatte Retning, for at dit næste Tryk atter kan faa Boret til at dreje tilbage.

Saaledes fortsætter du med smaa lette Tryk, som faar Boret til at snurre frem og tilbage. Idet du saaledes stadig holder Boret trykket ned mod det Sted, hvor du vil have Hul, snurrer det savtaktede Bor rundt og æder sig igennem lidt efter lidt.

Jeg har talt.

Jamie Brown

Rejsebrev VII (Fortsat fra Side 151)

sebrev II, at der ikke fandtes Ulveunger i Freetown, men jeg maa have været galt underrettet, for der findes vittetligt adskillige Flokke.

Alle Spejdere, Rovere, Ulveunger og Pigespejdere var ved at træne til en stor Opvisning, en Rally, der skulde finde Sted den paafølgende Lørdag. Da vi ankom, stod de i en stor Rundkreds

under et Træ og var ved at indøve en vældig god Sang, »Freetown Spejdernes Sang«, som jeg lærte, og som jeg haaber, at I skal faa at høre, naar vi alle mødes i Korpslejren til Sommer.

Da Sanginstruktionen var forbi, blev jeg præsenteret for hele Forsamlingen af en anden god Spejderven, Coleridge, og jeg sagde nogle velvalgte Ord om, hvor glad jeg var for at møde dem alle, at jeg haabede at gense rigtig mange i Jamboreen i Frankrig i 1947 og andet mere. De svarede med et gjaldende Raab, der forekom mig saare hjemligt — det var da ogsaa vores eget »Tjickerlicker«, som Englænderne havde lært i en Jamboree, og som bruges hele Verden over i en lidt ændret Form! Bagefter saa jeg Spejderne træne i Stafetløb og Brobygning, Ulveungerne i Jungledanse og Pigespejderne i Gymnastik. Ærgerligt nok skulde vi sejle inden Lørdag, saa jeg fik ikke selve Opvisningen at se, men jeg var godt tilfreds med at have faaet dette fortræffelige Indtryk af Spejderarbejdet i Negerbyen Freetown.

Med Spejderhilsen

Torben

Vi fortsætter nu med Fortællingen om Vibernes Sommerlejr. Kalle og Egon fra Falkene har forgæves prøvet at finde den Stovbold, som Viberne havde fjernet, og Henning og Ole fra Vibepatruljen er listet efter de to, da de vendte tilbage til Falkenes Lejrplads, og ligger nu paa Lur bag denne.

Henne paa Hegnet hang en Del Haandklæder og Badebukser, Falkene havde aabenbart været en Tur i Kanalen. »Vi tager det med os, jeg har en Idé, blinkede Henning. Lydløst kravlede de hen bag Hegnet, og Stykke for Stykke blev det halvvaade Badetøj halet ned og rullet sammen. »Har du en Blyant Ole —«. »Ja, her, men hvad vil du med den«. »Vent lidt, saa skal du se«.

Henning rev et blankt Blad ud af sin Lommebog, og med store tykke Bogstaver skrev han: »Det tørrer bedre 25 Skridt i nordlig Retning«. Sedlen fastgjorde han til en Hegnspæl. »Lad os nu komme væk, inden de vaagner op til Daad derinde«, fortsatte han den hviskende Samtale og saa paa Kompasset. Da de regnede med at have kravlet 25 Skridt i nordlig Retning, rejste de sig pustende op. Lejren var skjult for dem af Træer og tætte Buske. »Tøjet skal op i Træet,« sagde Henning. Ole var pludselig med, og snart viftede Falkenes højst forskellige Badebukser og dito Haandklæder for en mild Brise oppe i Elmetræet. Henning skrev en ny Seddel og satte den fast paa en Gren. »Ny Idé til Kimsleg«, stod der. Den store Stovbold blev sat op ved Siden af Sedlen. »Kalle skal have Oprejsning«, smilte Ole, og saa skyndte de sig hjem for at aflægge Rapport. — Deres Beretning blev modtaget med Jubel. »Den klarede I fint«, sagde Ejnar, »og nu ved vi, hvor vi skal søge dem i Morgen«. »Ja, de skal faa at mærke, at den onde Aand følger i deres Fodspor«, sagde Erik og saa helt bister ud.

I Aften skulde Viberne ikke have Lejrbaal, det gjaldt om at være ubemærkede. Ole og Ejnar

havde første Vagt, og de fem andre krøb efter Lejrbaalet i Poserne.

Falkene maa alligevel have opdaget, at der var »Viber« i Mosen. Da Klokkeren var godt 12 opdagede Ole pludselig noget, der rørte sig inde i Skoven.

»Om bag ved Teltet,« hviskede Ejnar, »de skal ikke se, at der er Vagt.« Aandeløse sad de bag ved Teltet. »Skal jeg ikke kalde paa de andre«, hviskede Ole. »Jamen, pas paa de ikke tror, at du er et Spøgelse og skriger op«. Ole krøb ind i Teltet, først ruskede han Henning og Erik vaagne og satte dem hurtigt ind i Situationen. »Kald paa de andre, men roligt, og kom saa ganske stille ud til os«, lød hans hviskende Ordre. »Det er to Falke«, hviskede Ejnar, »og jeg tror det er Simse selv og Karl Gustav. Naar nu de kommer nærmere, farer vi op og omringer dem«. Ole kunde nu ogsaa tydeligt høre hviskende Stemmer og sagte Skridt. Henning kom kravlende ud under Teltet, Haaret strittede, og Blusen var omvendt paa. Ole og Ejnar var lige ved at grine højt, da de saa ham. Lidt efter var de der alle. »Ska' — ska' — vi slaa—aa«, spurgte Frede lidt forkrøbet. »Nej, nej, lille Mus, vi skal bare ud at titte lidt paa Maanen, og lege Tarzan henne i Hindbærrene.« Henning var vittig. »Hold dog Mund,« hviskede Ejnar, »nu kommer de.«

Og ganske rigtigt, de kunde intet se, men de kunde høre, at nogen sprang over Grøften til venstre for Lejren. »Det er Cyklerne, de vil lave Fup med,« hviskede Hans. »Vi omringer dem!« Ejnar kommanderede Ole, Hans, Erik og Frede til den ene Side, mens han selv, Henning og Gert mavede sig frem langs Grøften. Som en Stormvind var Viberne over de to Gæster, netop som de stod bøjet over Cyklerne, og snart laa de begge paa Jorden ude af Stand til at røre sig, Overmagten var for stor. Det var Simse og stakkels uheldige Kalle. »Hent Rebet, der ligger inde i Teltlommen,« raabte Ejnar.

Hans Plan var god. Simse og Kalle blev bundet med Hænderne paa Ryggen, saa de ikke ved den mindste Vridning kunde slippe løs. Derefter

blev deres Ben bundet sammen, saaledes at de ikke kunde gaa, men kun flytte Benene i smaa Skridt fremad. I Triumf blev de baaret over Grøften og rejst paa Højkant.

Paa Ryggen anbragte Ejnar en Seddel, hvor der stod: »Hermes 2 Stk. tom Retur med Hilsen og Tak«. »Viberne, Søren Kanne«.

Muntre Tilraab fulgte de hoppende Falke paa Vej. »Godnat og Tak for i Aften«. »Nu kan vi maaske faa Nattero«. »Kom godt hjem og drøm behageligt«.

Men Simse og Kalle tog det med godt Humør, som en Spejder skal. De hoppede og trippede og sommetider tumlede de rundt i Græsset.

Allerede Kl. 6 næste Morgen var Viberne oppe, og Havregrød og Klemmer fortaaret. Nu gjaldt det jo om at komme af Sted før Falkene. Natens Begivenheder blev drøftet livligt. »Nu vil de have Hævn«, mente Henning. »Ja, men vi skal ordne dem, bare rolig«, sagde Ejnar og spændte Bagagen fast paa Cyklen.

»Det var i Morgen inden 12 Middag, vi skulde være ved Katholm, ikke?« spurgte Gert. »Jo«, sagde Ole, »og vi skal helst være der som Nr. 1«.

»Og jeg skal søreme have tegnet den Kortskitse færdig, den gi'r jo Point«, sagde Ejnar. »Men det maa jeg ordne naar vi kommer til Lykkesholm. Nu er der ikke Tid, vi skal af Sted om et Kvarter«.

Snart naaede de Hovedlandevejen til Trustrup. De maatte jo passe paa, at Falkene ikke indhentede dem. Af en nogenlunde god Bivej fortsatte de mod Lykkesholm. Da Kl. var halv ti, svingede de op foran Indkørslen, og Ole og Ejnar gik op for at faa Lov til at slaa Lejr. »Er det jer, der har ringet herud?« spurgte Forvalteren. »Nej, det er det ikke«, svarede Ejnar, han tænkte straks paa Falkene. »Naa, men saa faar I nok Selskab.« »Jamen vil De ikke godt lade være at fortælle, at vi har været her?« bad Ejnar. »Det er nok nogen fra vores Trop, og det er en Slags Øvelse, vi har, saa de skulde ikke gerne opdage os.« Forvalteren lovede at tie stille, og han anviste Viberne en Lejrplads i Udkanten af Skoven Vest for Gaarden. »Saa sender jeg de andre om i den anden Side af Skoven«, smilte han, og Drenge talte videre.

»Naa, lad os saa komme i Gang«, sagde Ejnar. Henning og Gert fulgte med Forvalteren efter Kartofler, Kærnemælk og Vand, det var bedst at have den Slags i Orden, naar Falkene kom. »Vi rejser ikke Teltet for i Aften«, afgjorde Ejnar, »og Cyklerne stiller vi der hen mellem Buskene, Lejren skal ikke være saa let at faa Øje paa.«

Hans og Erik gravede Kogerende, de skulde være Kokke i Dag med Assistance af Frede. Ole

og Ejnar lagde Teltet hen, hvor det skulde rejses om Aftenen, gjorde lidt Orden i Bagagen og gik saa paa Opdagelse. — Lidt foran Lejren ud mod Vejen var der en lille aaben Plads tildels dækket af Buske og Smaakrat. Ejnar lagde sig paa Knæ i det lange Hundegræs. »Herfra kan vi se alle dem, der kommer kørende fra Trustrup. Falkene skal nok blive opdaget.« Ole havde lagt sig i Græsset med Hænderne foldet under Nakken. »Hvor har vi det rart«, sagde han. »Ja, men tænk, nu er Ugen snart gaaet«, svarede Ejnar. »Ved du hvad, det bliver nu ogsaa sjovt de sidste tre Dage, naar vi skal sammen med hele Troppen.«

»Ja, Skip har nok fundet paa noget vældigt skægt, vi skal lave.«

»Er baade Skip, Rollo og Jørn derude?«

»Ja, de vilde ligge i Lejr derude hele Tiden, de venter os snart.« Skip, Rollo og Jørn var henholdsvis Tropsfører og Assistent, og de var meget afholdte af Spejderne. »Nu kommer Henning og Gert«, meldte Ejnar, »nu skal vi se, om de opdager os«. — Men Henning og Gert gik lystigt fløjtende forbi og saa ikke de to Spejdere, før Ejnar raabte dem an:

»Kunde I se Lejren oppe fra Vejen?« spurgte han. Henning satte Vandspanden. »Ikke en Stump kunde vi se.« »Den er fin«, sagde Ejnar og rejste sig. »Ole, du bliver her og holder Ud-kig.«

Henne i Lejren kom de tre Kokke i Gang med at skrælle Kartofler. »Vi spiser præcis Kl. 12«, raabte Hans.

Ejnar hentede sin Korttaske, den indeholdt alt vedrørende Patruljens Regnskaber. »Jeg gaar hen til Ole og tegner paa Kortskitsen, Henning og Gert, vil I med?« —

Henne hos Ole var der Fred og ingen Fare. Udkigsmanden havde ikke observeret noget mistænkeligt, meldte han.

Ejnar fandt Kortskitsen frem. »Jeg mangler fra Lejrpladsen i Kolind og hertil og desforuden en Masse Signaturer, og jeg skal ogsaa have gjort vort Regnskab op og fort Dagbogen færdig. Her er skam nok at gøre.« Ole fik Ordre til med Hjælp af Gert at tegne Kortskitsen færdig. Henning skulde tælle de forskellige Kvitteringer sammen og gøre Kassen op, og Ejnar selv skrev Dagbogen. Samtidigt holdt de allesammen Øje med Vejen, intet undgik deres skarpe Øjne.

Lønge var der Travlhed, Gert og Ole raadforte sig baade med hinanden og de andre. Det var ikke saa nemt at huske alting. De regnede og regnede, og omsider stemte Kassen fuldstændigt; samtidigt lagde Ole og Gert sidste Haand paa Kortskitsen, saa var den klar!

(Afsluttes i næste Nummer).

KORPSET RUNDT!

De gamle ku' endnu!

Den 1. og 2. Juni i Aar havde 5. Odense, Sct. Georgs Tropp en Tur, som var meget vellykket, og vi skynder os derfor at lade Ideen gaa videre.

Der bliver Aaret rundt afholdt mange sjove Forældreture og den Slags; men — aabenbart berusede af Sejren i den nylig overstaaede Divisionsturnering — havde vore »Gjengere« (Rovere, Skovmænd suppleret med enkelte Patruljeførere) denne Gang den Dristighed at udfordre de »gamle« 5ter til en Dyst for een Gang for alle at faa taget Livet af Myten om, at »dengang jeg var Dreng, da var der Dreng« til.

Der deltog paa hver Side 2 Patruljer, som fik vore sædvanlige Forertræningspatruljers Navne: Myrerne, Krabberne, Snudebillerne og Døgnfluerne, og fra Lørdag Aften til Søndag Eftermiddag kom baade »gamle« og unge ud for adskilligt, som til sidst gav til Resultat, at de gamle Dreng »kunde endnu« og vandt en kneben Sejr paa 45 mod 42, saa der er lagt op til en mægtig Revanchetur — sandsynligvis til Efteraaret.

— og de unge ka' ogsaa!

Balders Tropp i Hedehusene blev startet den 13. September 1945. Flokken startede faa Uger efter, og tæller nu en Snes Ulveunger. Ved Nytaarsparaden blev Troppen udvidet med en Patrulje, og nu er vi helt oppe paa fire Patruljer. Ved Fastelavnsrådet slog vi Katten af Tønden, den 5. Maj havde vi en skrap Patrulje-Vandring. Alle fire Patruljer deltog i Distrikts-turneringen, og Troppen placerede sig trods sin Ungdom som Nr. 3 i Rolf Krakes Division. — Omkring 1. Oktbr. haaber vi at kunne indvie vor »Spejderborg«, et gammelt Vandtaarn, som vi har faaet foræret.

»Historieskriveren«.

Det glæder vi os til at høre nærmere om! Red.

Du kan ikke —

lægge dig til at sove i en Flod-seng,

frisere dig med en Bjergkam, læse med Holger Danskes Briller,

spadsere en Tur paa Mælkevejen,

køre i Karlsvognen eller købe Lattersalve paa Apoteket... men du kan sikkert skaffe et nyt Medlem til Patruljen, hvis du forsøger. (1. Thisted).

Jens Bangs Tropps Vikingefærd,

31 Spejdere fra Jens Bangs Tropp tilbragte Pinsedagene i Sverige og havde trods udstadigt Vejr nogle pragtfulde Dage.

Ved Ankomsten til Göteborg blev vi indkvarteret hos svenske Spejderkammerater. Næste Dag gik Rejsen videre mod Nord til Hällungen, hvor 350 Spejdere fra Göteborg Scoutdistrikt var samlet til Turnering. De tre Dage her gik med forskellige Konkurrencer som Lejr-sport, Tovtrækning, Fodbold og Terrænløb. En Dag blev Patruljerne sendt ud paa en Vikingefærd tværs igennem Terrænet, gennem tæt Skov — over Diger — og til Tops i Bjergene. Til Trods for Svenskerne's Kendskab til Landskabet og Bjergbe-

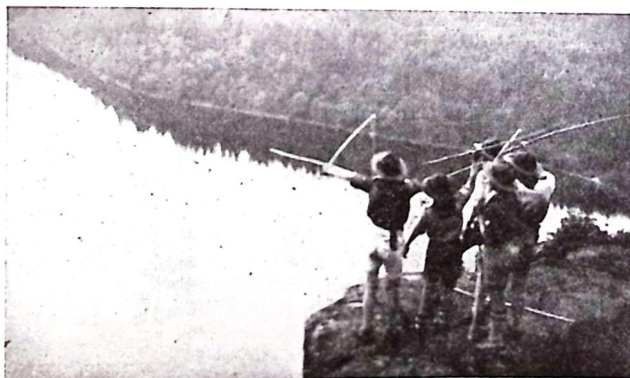
stigning vandt vi denne Opgave. Om Aftenen blev Lejrbaalet ledet af den uforlignelige »Lubbes«, der ogsaa var her i Allerup sidste Aar. — Ved Præmieuddelingen den sidste Dag viste det sig, at »Jens Bangs Tropp« havde vundet Lejr-sport og var Nr. 3 i Terrænløb. Ved samme Afslutning fik Lejrchefen Leif Norlander overrakt en Gave til Distriktet samt en personlig Hilsen fra Allerup i Form af et Raadyrkranium med Sølvplade.

Tirsdag og Onsdag efter Pinsen var hele det danske Hold Göteborgs Gæster, og der var lagt et meget fint Program med Besøg paa Søfartsmuseet og Volvo Automobilfabrikken.

Næste Dag blev Filmen fra »Allerup-Turneringen 1945« kørt for de svenske Spejdere, og umiddelbart efter mødtes man til en Sejlur gennem Byen og Havnen rundt. Næste Punkt paa Programmet var et Besøg paa Stadsteatret, hvor Maskineriet bag Scenen blev demonstreret.

Ved vore svenske Kammeraters Hjælp fik vi ogsaa Lejlighed til at besøge Byens store Varehuse, og om Aftenen besaas »Göteborg-Postens« store, moderne Bladhus.

Torsdag Morgen tidlig var der Afsked ved Frederikshavnbaaden, og vi takkede saa godt vi kunde for Gæstfrihed og Service lige til det sidste. En lille Eftermåltid, der var galt underrettet og vandret til et Mødested inde i Byen, blev galant afhentet af Tolderne i Bil, og Skibet slap ikke Agterfortøjningen, før Synderen var sluppet om Bord.

Paa Klippetoppen ved Hällungen

Nyt fra Redaktøren

Det blev *Spejder Erik Jensen*, *Borgergade 7, Horsens*, der vandt den lille Kodekonkurrence, som »Gamle Ravn« udskrev. Den rigtige Løsning var: Du bør hver Maaned læse *Spejdernes Magasin* fra Ende til anden. Hilsen fra Gamle Ravn.

Denne Gang er Præmiekonkurrencen nok lidt sværere. Det skal faktisk blive spændende at se, hvor mange af jer 7500 *Spejdere*, der havde Øjnene med jer, naar I var paa Tur rundt i Lejren.

Fra Stifinderpatruljen i Thorger Larsens Tropp har vi modtaget dette harmfulde Indlæg:

*Er Postvæsenet eller
Redaktionen skyldig?*

Vi er meget forbavsede over at læse i Juli Nummeret af *Spejdernes Magasin*, at du ikke har faaet vor Beretning over Aarets bedste Patruljetur, hvilket jeg ikke kan forstaa.

Da den er rettidigt afsendt, beder vi dig se din Post efter, om den ikke skulde være der alligevel. Du antyder samtidigt, at min Patrulje ikke har læst Magasinet ordentligt, hvilken Vildfarelse vi gerne vil bringe dig ud af, og beder dig ikke en anden Gang drage forhastede Slutninger.

Med *Spejderhilsen*
Paa Stifinderpatruljens Vegne
Jørn Meedom.

Rene Ord for Pengene, maa man sige! Da det er givet, at hverken »Gamle Ravn« eller jeg har modtaget Jørns Beretning, skylder jeg trykt Skylden paa Postvæsenet! — I Korpslejren ilede jeg med at opsoge Jørn og bede ham om endnu en Gang at forsøge Lykken, og vi skiltes i bedste Forstaaelse! Og denne Gang naaede Beretningen frem i god Behold, og I vil finde den andet Steds i Bladet. Tak for den, Jørn.

I Juni-Nummeret blev PF Ib Steen fra Holbæk opfordret til

ÆRES SIDEN

1.KL.SPEJDERE

Falkonerspejderne: Benny Darman, Kjeld Aggelund. 1. *Silkeborg:* PF Jørgen S. Sørensen, PA Niels Ovesen. *Peder Oxes Tropp:* Skm Knud Wørzner. 5. *Odense, Sct. Georgs Tropp:* PF Erik Raarup, PF John Konggaard, PA Ole Kaj Jansen, Skm Poul Preben Selz Olsen, Sp Ole Sørensen. 1. *Tønder Tropp:* PF Einar Brahm, PF Helge Petersen.

VÆBNERE

Falkonertroppen: Benny Darman, Erik Vagn Larsen. *Balders Tropp:* Helge Tovborg Jensen. *Peder Oxes Tropp:* TA Richard S. Nielsen, Skm Knud Wørzner. 5. *Odense, Sct. Georgs Tropp:* PF Erik Raarup. *Laksetroppen:* PF Harald Madsen, PF Aksel Jakobsen, PF Oluf Schifter Holm. 1. *Glamsbjerg:* TA Olfert Carlsen, PF Knud Larsen, PF Lars Nørregaard, PA Bent Madsen, PA Jørgen Hansen. 1. *Charlottenlund:* PA Ole Nielsen.

VANDRINGER

60 km

1. *Sundbyvester:* Allan Christensen, Karl Nielsen, Joh. Nielsen.

75 km

Jørgen Lykkes Tropp: Thyge Munch, Henning Frandsen.

RIDDERE

1. *Silkeborg:* PF Per Ehlerm-Møller. *Balders Tropp:* Mogens Mortensen. 5. *Odense, Sct. Georgs Tropp:* Sp Troels Jungersten.

To Bøger som alle Spejdere bør eje

DEN LILLE SPEJDERBOG

Bogen er paa 360 Sider, rigt illustreret, og af Indholdet skal særlig nævnes:

Tavler med Afbildninger af Lejrarbejder, Indianer- og Vildmandsudstyr, Dyrespor, Kortsignaturer og meget andet, ialt ca. 50 helsides Instruktions-tavler.

Artikler om Ture og Øvelser, om Lejrtilv, Madlavning, om *Spejderloven* og *Spejderpro-verne*.

at fortælle om en vellykket *Spejdertur*, og hans Beretning er — utroligt, men sandt — forlængst kommet os velbeholden i Hænde. Vi bringer den i næste Nummer.

I et særligt Afsnit er omtalt alt, hvad *Sospejderne* specielt interesserer sig for, og her er Tegninger af alle de forskellige Skibstyper og en Artikel om »Benævnelser ombord.«

Desuden er der bag i Bogen 8 farvetrykte Sider, bl. a. med de fremmede Nationers Flag og danske Rederiers Skorstens-mærker og Kontorflag. Kort sagt Bogen indeholder alt, hvad en *Spejder* har Brug for.

SPEJDERNES SAMARITTERBOG

Paa Lejrture og Øvelser er det heldigt, at hver enkelt *Spejder* har noget Kendskab til Nødhjælp og Samarittergerning. Derfor bør du eje *Spejdernes Samaritterbog*, der giver dig den fornødne Vejledning. Bogen er godkendt af Dansk Røde Kors.

Torben

DOLKE

Der findes tre Hovedtyper af Dolke, der er velegnede til Spejderbrug.

Finske Dolke

Gode Snitteknive, fint Staal, fikse og morsomme Skæfter. Desværre kan de for Tiden ikke faas med de originale Skeder af Læder og Ben, men alligevel er de værd at købe.

Kr. 7⁵⁰ - 8⁸⁵

Slirkniven

Norsk Model, med kraftigt Blad, der dog ikke er tykkere end der kan skæres Brød med Kniven. Lige Ryg, Skæftet af haardt Træ og forsynet med en „Knast“ saa den kan bruges som Skikniv. Sammen-sneret Læderskede som dækker Skæftet.

Kr. 14⁵⁰

Skovmandsdolke

Moderniseret Facon m. tyndere Blad, lige Æg og uden Blodrilte. Imit. Hjør-tetaks- Ben- eller Læder-skæfte med Parerplade. Læderskede med Lukke-rem. Anvendelig baade til Snittearbejde, Brødskaering, m. m.

**Kr. 7⁵⁰ - 11⁵⁰
12⁵⁰**

Skuldertaske

Den rigtige khakifarvede Haver-sack-Model med brede Gjorderemme. Faas med paatrykt Spejderkorpsemlen i rød, grøn, blaa, gul, hvid, lilla og brun. Den rigtige Spejdertaske.

Kr. 10⁸⁵

Spisebestik

till at sætte sammen. Fineste rustfri Staal blade m. Aluminiumsskæfte.

SKE - KNIV - GAFFEL af engelsk Fabrikat.

Pr. Sæt **Kr. 5⁸⁵**

Morsespillet

Fornøjeligt Spil til Patuljemøder; og saa lærer man Morsealfabetet samtidig. Fiks Æske med Brikker og Kort og Spilleanvisning.

Kr. 4⁵⁰

Stavlygte

i prima Udførelse, 16 cm lang med Morseknapp. Komplet med Batteri og Pære.

Kr. 5⁸⁵

Alle Slags Elementer og Pærer paa Lager.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT KØBENHAVN

Blade:

Spejdernes Magazin
Redaktør: stud. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Segade 3, Sore.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Begge Blades Ekspedition:
Korpskontoret

DEPOTET:
Ny Adresse endnu ukendt.
PAIæ 4526

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PAIæ 5711. Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284